

Biblioteca Centrală
Regională
Medina-Deva

ANUL 62
Seria II-a
Nr. 640
Miercuri
30 martie 1960
8 pagini — 15 bani

ALBINA

REVISTA SAPTAMINALA A ASEZAMINTELOR CULTURALE

N. S. Hrușciiov, în balconul palatului Quai d'Orsay, răspunzând mulțimii care-l ovaționează, (stînga). Zeci de mii de patrioți s-au masat în fața clădirii Consiliului Municipal, pentru a-l vedea și aclama pe șeful guvernului sovietic, (dreapta). (Telefoto)

Imbunătățirea vieții popoarelor sovietice și la înflorirea democrației socialiste și care au adus o neprețuită contribuție la lupta pentru menținerea păcii.

Conform programului vizitei, începînd de sîmbătă, 26 martie, după o ședere de trei zile la Paris, N. S. Hrușciiov întreprinde o călătorie în diferitele localități ale Franței.

Astfel, au fost vizitate orașele Bordeaux, al cincilea oraș ca mărime al Franței, Pau, Marsilia și altele.

La Bordeaux, N. S. Hrușciiov a vizitat cartierul la Benauges, a făcut cunoștință cu autoritățile locale, apoi a participat la un dejun oferit în onoarea sa la primăria orașului. Tot aici a vizitat pivnița de vinuri alese a Marchizului de Lur-Saluces. Acesta i-a urat bun venit în limba rusă și i-a oferit o sticlă de vin „Medoc” din 1894, anul nașterii lui Hrușciiov. În glumă, N. S. Hrușciiov a exclamat: „Vreți să-mi amintiți vîrsta!” La care marchizul a ripostat: „A fost un an bun”.

După plecarea din Pau, N. S. Hrușciiov a făcut un scurt popas la Nîmes. Aici, în fața locuitorilor a ținut o scurtă cuvîntare.

„Oamenii sovietici știu bine ce înseamnă războiul și știu să aprecieze pacea. Numai în ultimul război au pierdut multe milioane de oameni. Franța a avut de asemenea pierderi considerabile” — a spus N. S. Hrușciiov în cuvîntarea sa. „În legătură cu vizita mea în Franța am primit multe scrisori din partea cetățenilor sovietici care în anii războiului au fugit din țările germane și au ajuns pe pămîntul francez, participînd activ la mișcarea de rezistență — a continuat președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. — Ei își aduc aminte cu deosebită căldură și recunoștință de oamenii simpli din Franța care în aceste vremuri grele i-au primit frățește, le-au acordat ajutor și sprijin prietenesc. Am fost rugat prin aceste scrisori să transmit mulțumiri sincere și salutări fierbinți tuturor acelor francezi, care, riscîndu-și viața, i-au ascuns pe oamenii sovietici de călăii fasciști, au împărțit cu ei ultima bucată de piine, au îngrijit pe cei bolnavi și răniți. Îndeplinesc cu bucurie această cerere și transmit un salut tuturor patrioților francezi și glorioșilor partizani francezi cu care oamenii sovietici au luptat umăr la umăr în detașamentele de partizani”.

La Consiliul Municipal al orașului Marsilia a avut loc o recepție care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială. Gaston Defferre, senator și primar al Marsiliei și N. S. Hrușciiov, primul ministru al U.R.S.S., au rostit cuvîntări. „Poteca prieteniei trebuie curățată de buruieni”; „Trebuie să ne cunoaștem bine, pentru a ne iubi”, a spus primarul Marsiliei. N. S. Hrușciiov a vorbit despre necesitatea asigurării coexistenței pașnice. „Uniunea Sovietică cheamă toate statele să acționeze nu sub deviza periculoasă „înarmați-vă!” ci sub deviza rezonabilă „dezarmați-vă!” — a spus N. S. Hrușciiov. „Pace și dezarmare — aceste cuvinte pun tot mai mult stăpînire pe mințile oamenilor. Ele exprimă scopul vieții și luptei pe care o duc astăzi toate popoarele”.

În timp ce se desfășura recepția de la primăria din Marsilia, pe cheul portului s-au adunat mii de persoane care scandau „Hrușciiov” și cîntau alternativ Internaționala și Marsiliea. La cererea mulțimii N. S. Hrușciiov a apărut de două ori pe balconul central al primăriei.

Etapa următoare a călătoriei lui N. S. Hrușciiov a fost Dijonul. Ziarul parizian „Le Figaro” scria că această etapă a fost „cea mai strălucită și mai colorată din întreaga călătorie de pînă acum. Locuitorii acestui oraș au ținut să dea riposta cuvenită virfurilor ierarhiei catolice care, vîzînd că nu-l pot intimidă pe canonicul Felix Kir, primarul orașului Dijon, eminent luptător pentru pace, l-au îndepărtat cu forța din oraș cu patru ore înainte de sosirea lui Hrușciiov aici. Dacă însă întîlnirea dintre N. S. Hrușciiov și canonicul Kir a putut fi împiedicată de aceste „fosile politice” (expresia aparține presei progresiste franceze) nu a putut fi împiedicată întîlnirea lor spirituală. Adjunctul primarului, Veillet, a dat citire discursului pregătit de canonicul Kir, în care primarul orașului aduce omagii „poporului urajas, care a triumfat în fața celor 265 de divizii germane” în orașul Stalingrad care „a blocat în mod definitiv pe năvălitori”. Autorul discursului declară că „dacă armata rusă nu ar fi făcut pe adversar să se retragă în mod definitiv, noi francezii am fi încă sub dominație străină”. De aceea, „în fiecare an, cu prilejul aniversării victoriei, drapelul

Vizita lui N. S. Hrușciiov în Franța

Un comentator al televiziunii franceze, spunea luni seara, cu două zile înainte de vizita lui N. S. Hrușciiov în Franța: „Comentariul meu asupra politicii interne a Franței va fi scurt, deoarece, de data aceasta, întreaga politică internă se limitează la două zile: luni și marți. Începînd de miercuri, toată atenția va fi concentrată în jurul vizitei d-lui Hrușciiov. Această vizită a împins pe planul al doilea toate celelalte evenimente”...

Adevărate cuvinte! Ele exprimă nu numai starea de spirit a opiniei publice franceze, ci și a întregii lumi iubitoare de pace, care leagă mari speranțe de reușita tratativei franco-sovietice. Rodnicia tratativelor dintre două mari puteri, Uniunea Sovietică și Franța, ar avea o influență binefăcătoare pentru continua îmbunătățire a relațiilor franco-sovietice ca și pentru sporirea șanselor de reușită a tratativelor la nivel înalt ce urmează să aibă loc în luna mai. Cum spunea scriitorul sovietic Ilya Ehrenburg „Un martie reușit va pregăti un mai reușit”.

Poporul francez este entuziasmat din fire, dar în materie de entuziasm el s-a depășit acum pe sine. Corespondenții de presă, observatorii, relatează că în ultimele decenii nu s-a mai dat un om de stat nu a fost primit în Franța cu atîta simpatie și căldură, de către atîția oameni, ca președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., Nichita Sergheevici Hrușciiov. Chiar în condițiile cînd ploua abundent, mulțimi imense au ținut să-l întîmpine pe N. S. Hrușciiov. Pășînd pentru prima dată pe pămîntul Franței, pe aeroportul de la Orly, șeful guvernului sovietic a spus: „Oamenii sovietici nutresc sentimente de profundă simpatie pentru poporul francez care a adus o mare contribuție la dezvoltarea culturii, științei și tehnicii universale și îi doresc sincer măreție și prosperitate. Aceste sentimente de simpatie nu datează nici de azi, nici de ieri ci, după cum știm cu toții, au rădăcini adînci. Sîntem pentru dezvoltarea între țările noastre a unor relații bune și prietenești în domeniul politicii, comerțului și culturii”.

Sentimentelor de prietenie ale poporului francez față de cel sovietic le-a dat glas și președintele republicii franceze, Charles de Gaulle, cînd, la întîmpinarea lui N. S. Hrușciiov pe aeroport a spus:

„Veniți în numele unei mari țări pe care Franța a întîlnit-o aproape în fiecare perioadă a istoriei și care a fost alături de ea în cel mai îngrozitor dintre războaie, veniți în numele unui stat care deține astăzi, într-o lume neliniștită, un loc de prim plan, venit în numele unui popor de care pe viitor va depinde în mare măsură pacea între oameni”.

Programul lui N. S. Hrușciiov în cele

două săptămîni de vizită în Franța este extrem de încărcat. Atît de încărcat încît un crainic al televiziunii franceze a întrebat plîn de simire: „Nikita Sergheevici, aveți 66 de ani. Mergeți pretutindeni. Cînd vă odihniți?” La care Hrușciiov a răspuns printre altele: „Firește, călătoriile sînt oboseitoare și eu, un simplu muritor. Bineînțeles că ele mă oboseesc, dar găsesc curajul să lupt deoarece urmăresc țelul desființării războiului. Și ceea ce mă îmbărbătează este faptul că eforturile nu sînt zadarnice”.

Ziarele și radioul francez redau în amănunt fiecare moment al vizitei, chiar și observațiile și glumele făcute în treacăt de N. S. Hrușciiov. Deosebit de impresionantă a fost mai ales vizitele lui N. S. Hrușciiov la Mont Valerien — în ziua de 23 martie, precum și în casa cu nr. 4 din str. Marie Rose.

Pe colina Mont Valerien se află un vechi fort construit în timpul războiului franco-prusac, și care acum adăpostește mormintele unor eroi francezi uciși aici de hitleriști. Pe părășii fortului, transformat de către hitleriști într-un loc de tortură și asasinare a patrioților francezi și a luptătorilor din mișcarea de rezistență, se pot vedea inscripții zgiriate în grabă de cei ce și-au petrecut aici ultimele clipe ale vieții lor: „Trăiască Franța”, „Trăiască Uniunea Sovietică”, „Trăiască libertatea”. În curtea interioară a fortului, N. S. Hrușciiov a depus o coroană enormă de flori. Aici, înfrățirea dintre cele două popoare împotriva aceluiași dușman este cit se poate de evidentă. „Astăzi, la mormîntul Soldatului Necunoscut și la Mont Valerien — a

spus N. S. Hrușciiov la dineul de la palatul Elysee — am cîntat memoria eroicilor fii ai Franței care și-au dat viața în lupta împotriva agresorilor germani, pentru libertatea și independența patriei lor. Dar oare numai dv. vă sînt ei scumpi? Nu. Și nouă ne sînt scumpi. În momentele hotărîtoare popoarele noastre au luptat împreună împotriva dușmanului comun”. Tot la palatul Elysee, N. S. Hrușciiov a ținînd că aproape toate vijeliile și furtunile militare care s-au abătut asupra Europei au afectat atît poporul francez cît și poporul sovietic, și-a exprimat convingerea că în problemele primordiale ale asigurării păcii în Europa, Uniunea Sovietică și Franța pot găsi o bază comună. „Sîntem convinși că Europa poate și trebuie să devină o zonă de rodnică colaborare pașnică a statelor, că în Europa poate și trebuie să fie creat un sistem eficient de securitate colectivă”, a spus N. S. Hrușciiov în continuare.

Vineri, 25 martie la orele 8,27 (ora Parisului), a început pelerinajul la locuința în care a trăit Lenin la Paris, între anii 1909—1912. (Str. Marie Rose nr. 4). În modesta casă în care a locuit V. I. Lenin, N. S. Hrușciiov și persoanele care îl însoțesc au fost întîmpinați de o delegație a Consiliului Municipal, de membri ai Partidului Comunist Francez.

„Parisul v-a și oferit inima sa, — a spus aici tovarășul Maurice Thorez — deoarece el a recunoscut în dv. pe discipolul credincios al lui Lenin, pe omul a cărei inițiativă multilaterală și curajoasă a contribuit la avîntul fără precedent al economiei sovietice, la

N. S. Hrușciiov oferă în dar generalului De Gaulle o copie a fanionului depus pe Lună de racheta sovietică și macheta ultimului satelit artificial al Pămîntului lansat de U.R.S.S. (Telefoto: AGERPRES)

(Continuare în pag. a 7-a)

620 de cititori noi are biblioteca din comuna Băbiciu, regiunea Craiova. Tinăra bibliotecară Marieta Fronie este cunoscută în întreg raionul Caracal pentru rezultatele muncii ei.

ÎNVĂȚĂ MINTELE UNEI CONSFĂTUIRI

În sala mare a bibliotecii raionale din Satu Mare aplauzele nu au conținut multă vreme în acea dimineață când s-au vestit câștigătorii întrecerii organizate anul trecut între bibliotecari. Din raionul lor erau și citiva premiați. Printre ei Ecaterina Erdei din Viile Satu Mare, Premiul II pe regiune nu e puțin!

— Iată ce am realizat — a început, emoționată, Ecaterina Erdei, cerind cuvântul. — 1.011 cititori și 8.565 cărți citite. Dar până a ajunge aici... Oamenii veneau cu greu la bibliotecă. Am folosit cercurile de citit. Apoi recenziile, cum ar fi cele asupra romanelor „Pământ destelenit”, „Pe Donul liniștit”, „Brazdă peste hături”... Recenzii mai mult sub formă de povestiri cu grupuri mari de oameni pentru a-i atrage, a le deschide gustul de citit.

În raionul Satu Mare, cartea politică și agrotehnică, mai ales, nu prea ajungea în mina țăranelor muncitori. Și cărți de acest fel existau destule. Într-o comună mare ca Halmeu, de exemplu, din cele 669 cărți difuzate până în luna februarie, numai patru au fost cărți politice, și acestea solicitate de intelectuali. Biblioteca Sereș Ecaterina, spre deosebire de cărțile de literatură, nu manifestă preocupare pentru popularizarea cărții politice în rîndul maselor largi. La Ardud, se află în rafturile bibliotecii aproape 600 de cărți care cuprind prețioase învățăminte pentru lucrarea după metode agrotehnice a pămîntului. Comuna este în proporție de 97 la sută colectivizată, punîndu-se în mod serios problema întăririi economico-organizatorice a gospodăriilor respective. Dar în anul acesta, numai un singur țărăn muncitor a împrumutat cărți agrotehnice. Restul? „N-au venit oamenii să ceară” — spune bibliotecarul Romulus Săbău. Acelasi lucru îl spun și alți bibliotecari, puțini la număr, care așteaptă ca țărănul, intrînd în bibliotecă, să le solicite o asemenea carte. Dar oamenii, poate, nici nu știu că biblioteca are aceste prețioase cărți. La Halmeu sau la Ardud, la Lazuri sau la Homorod, nu se organizează, din păcate, interesante și variate manifestări de masă cu cartea politică și agrotehnică. Nu se folosește, bunăoară, în acest sens, cu continuitate și pricepere, expoziții cuprinzînd cărțile nou intrate în bibliotecă, panouri cu coperte false, prezentări de cărți și chiar colportajul cărților de acest fel. Atunci cum au posibilitate țara-

nii muncitori să cunoască ce anume cărți le stau la dispoziție în rafturile bibliotecii, în afara cărților literare?

La recenta consfătuire a bibliotecarilor, citiva bibliotecari din raionul Satu Mare au împărtășit din experiența lor acumulată în citiva ani de activitate pe tărîmul muncii cu cartea, subliniind însemnătatea colportajului de cărți

— Anul trecut așteptam să vină oamenii la mine să-mi ceară cărți — mărturisea Sirno Zoltan din Micula — dar azi mă duc eu la ei. Am mers din casă în casă cu cărțile subsuoară. Oamenii îndrăgesc cartea. Dar trebuie să le-o oferi, să le acorzi tot ce-i interesează, cunoscîndu-le gusturile, preferințele. La sfîrșitul anului trecut am avut 750 de cititori. Ei bine, în anul acesta, la sfîrșitul primului trimestru, exista deja înregistrat acest număr de cititori!

Iles Ecaterina din Odoreu amintea de asemenea de faptul că orice carte politică, agrotehnică sau de știință popularizată intrată în bibliotecă o prezintă țăranelor muncitori și folosește în acest sens recenziile, seriile de întrebări și răspunsuri și în primul rînd discuțiile de la om la om, interesîndu-se de preocupările fiecăruia. Și munca aceasta i-a adus tov. Iles bucuria unor rezultate frumoase. Are înscrise pînă acum aproape 650 de cititori, mulți din aceștia citind pe lîngă literatură cărțile care le oferă prețioase cunoștințe despre diverse culturi agricole.

Bibliotecarii din raionul Satu Mare s-au angajat în marea întrecere a bibliotecarilor din întreaga țară: „Biblioteca în slujba construcției socialiste”. Ei trebuie să aibă însă întotdeauna în vedere, așa cum s-a desprins de altfel și din lucrările consfătuirii, că este deosebit de important ca în afara cărții de literatură, în mina țăranelor muncitori să ajungă și cartea politică, cartea agrotehnică sau cartea de popularizare a științei. Oamenii muncii de la sate trebuie să afle explicarea frămîntărilor lor zilnice din cărți, și bibliotecarilor le revine sarcina să desfășoare în această privință o muncă susținută, creatoare.

Numai cu asemenea preocupări bibliotecarii pot ridica instituțiile ce le conduc în rîndurile bibliotecilor fruntase antrenate în concurs.

S. RADULESCU

Festivalul bienal de teatru „I. L. CARAGIALE“

UN SPRIJIN PREȚIOS

Tinărul actor Nicolae Spudercă, de la Teatrul de Stat din Ploiești, sosi în comuna Brazi, cînd întinerul inserării cobora alene peste întinderile acestei așezări. Artiștii amatori, adunați de cu vreme la cîminul cultural, îl așteptau nerăbdători.

Era prima lor întâlnire cu artistul profesionist. Au făcut cunoștință și, pe nesimțite, a început discuția despre piesă, roluri, decoruri... Apoi, a urmat repetiția piesei „Paznicul stelelor” de Tiberiu Vornic. Replicile personajelor se succedau. Nicolae Spudercă urmărea atent fiecare personaj, fiecare mișcare în scenă și îndeosebi interpretarea. Rolurile se știau destul de bine, dar unii interpreți nu vorbeau firese, nu frazau bine replicile. Interpreții rolurilor lui Mihai, Visalon și Iordache rosteau cuvintele repede, se mișcau cam mult în scenă și nu subliniau mesajul piesei. Actorul Nicolae Spudercă a oprit repetiția cam pe la mijlocul piesei. De la început le-a explicat artiștilor amatori că personajele piesei reprezintă oameni din viață pe care îi întîlnim în satele noastre și care au inspirat pe autor.

— Închipuți-vă că sînteți asemenea oameni — le-a spus actorul Spudercă. Și pe scenă trebuie să vorbiți tot așa cum vă exprimați și în viață, adică să trăiți rolurile în așa fel încît să-i faceți pe spectatori să vadă în personajele piesei frămîntările lor de zi cu zi. Mihai și Visalon au dreptate și acest lucru trebuie să-l înțeleagă și spectatorii. Visalon, de exemplu, întruchipează figura țăranelor muncitori care a suferit nespuse de mult în timpul moșierilor și care astăzi muncește cu dragoste și pasiune pentru propășirea colectivei. Viața lui se contopește cu viața colectivei și Visalon devine dirz, aprig ori de cîte ori întîlnește oameni care pun piedici în calea dezvoltării gospodăriei.

Și rînd pe rînd, actorul Spudercă le-a vorbit despre fiecare personaj în parte, despre stările sufletești prin care trece. Le-a interpretat cîteva replici, le-a dat cîteva sfaturi și repetiția a început din nou. Din cînd în cînd tov. Spudercă întrerupea repetiția, le arăta cum să rostescă replicile, de ce mișcări trebuie ele însoțite. Interpreții se transpuneau din ce în ce mai mult în rolurile personajelor. Mișcărilor stîngace erau înlocuite cu mișcări firești.

Într-un tîrziu s-a terminat prima repetiție cu artistul Nicolae Spudercă. Prima repetiție a prilejuit artiștilor amatori ai echipei teatrale din comuna Brazi și primele bucurii și totodată le-a sporit încrederea în posibilitățile lor.

La cîteva zile a avut loc a doua repetiție. Interpreții, în majoritatea lor tineri colectiviști, au deus toate străduințele și repetiția a constituit un nou pas pe drumul îmbunătățirii continue a interpretării artistice. La celelalte repetiții, Interpreții s-au prezentat și mai bine. Deopotrivă, artiștii amatori și

actorul Nicolae Spudercă așteptau tot mai încrezătorii desfășurarea fazei raionale a Festivalului bienal de teatru „I. L. Caragiale“.

În duminica următoare, echipa de teatru din Brazi, s-a prezentat la faza raională. Cei opt artiști amatori, care interpretau rolurile piesei, erau emoționați. Se întreceau cu artiștii celor șase formații teatrale participante la această fază, și nu era lucru ușor.

Cortina s-a ridicat și prima echipă și a început spectacolul. Apoi, pe scenă au apărut, rînd pe rînd, celelalte formații. Echipa din Brazi a fost a patra. Pe măsură ce se desfășura acțiunea piesei, spectatorii se arătau tot mai entuziasmați. La sfîrșit un ropot de aplauze a răsplătit interpretarea meritoeică a artiștilor amatori din Brazi.

După ce ultima formație a prezentat spectacolul, juriul s-a consultat, apoi a dat rezultatul fazei. Mare a fost bucuria artiștilor din Brazi cînd au auzit că au promovat la faza regională.

La ieșirea din sală îi aștepta actorul Nicolae Spudercă. Artiștii amatori din Brazi l-au îmbrățișat și i-au mulțumit din toată inima actorului, prietenul lor.

OVIDIU MARALOIU

Căminul cultural din comuna Gepiu, raionul Salonta, este unul din căminele culturale fruntase din raion. Țăranii muncitori din comună se mîndresc cu activitatea ce se desfășoară aici. În fiecare duminică și aproape în fiecare seară. Directoarea căminului, tov. Maria V. Purje, cu concursul larg al cadrelor didactice, reușește să facă din activitatea căminului cultural un prilej de destindere, un izvor permanent de învățăminte pentru colectivității din comună. Oprind un loc

calnic pe stradă și întrebîndu-l ce conferințe a ascultat în acest an la căminul cultural, îți răspunde cu promptitudine și îți vorbește foarte familiar despre lot felul de conferințe tratînd cele mai variate probleme: realizările regimului democrat-popular, lupta pentru apărarea păcii, îngrîșirea semănturilor în timpul iernii și multe altele

Conferințele: „Educarea în spiritul socialist a tineretului” sau „Cum să organizăm timpul liber al copiilor” tinute în iarna acestui an la căminul cultural, vădesc preocuparea pentru o strînsă colaborare între cămin și școală. La cercul de cultură generală, cursanții, țărani colectiviști din comună, au ascultat o serie de lecții interesante și instructive: „Originea și evoluția omului”, „For-

ma și alcătuirea materială a pămîntului”, „Cum se formează ploaia, zăpada și grindina” etc.

Cu aceeași mîndrie vorbesc țărani muncitori din Gepiu și despre activitatea artistică ce se desfășoară la căminul lor. În cursul anului trecut formația de teatru a căminului a pregătit și a prezentat piesele: „Bucuroși de oaspeți” de Gh. Teșulescu, „Noapte albă” de V. Luca și „Bărbatul fără opinci” de Mihail Leonard, care s-au bucurat de aprecierea sătenilor. În cadrul

LA CĂMINUL CULTURAL DIN GEPIU

pregătirilor pentru cel de al II-lea festival bienal „I. L. Caragiale”, formația de teatru a căminului a pregătit cu multă seriozitate și rîvnă piesele „O să fie nuntă mare” de Lucia Demetrius și „Fata talii cea frumoasă” de I. Ghelu.

Brigada artistică de agitație a prezentat numeroase programe popularizînd succesele gospodăriei colective din comună, antrenînd pe țărani muncitori la înfăptuirea unor lucrări de interes obștesc, la executarea la timp și în bune condiții a muncilor agricole. „Sînt preocupat ca brigada noastră să înfățișeze întotdeauna problemele

cele mai actuale din viața satului nostru. Unul dintre marile noastre succese — ne mărturisește învățătorul Constantin Parghel. I-am obținut cu programul intitulat: „Ce-am văzut la Mădăras” în care membrii brigăzii noastre au popularizat înfăptuirile și realizările obținute de colectivități de la vestita gospodărie colectivă din raionul nostru”.

Căminul cultural din comuna Gepiu manifestă preocupare și pentru desfășurarea unei munci culturale în rîndul diferitelor categorii ale populației, prin forme de activitate cu un conținut specific acestora. Este remarcabilă din acest punct de vedere activitatea cercului cu fe-

meile, în care săptămîna de săptămîna 45 de țărani colectiviste au ascultat lecții interesante urmate de demonstrații practice, legate de îndeletniciri casnice-gospodărești. Așa de pildă, lecțiile și aplicațiile practice despre conservarea legumelor, scoaterea petelor de pe haine, îngrijirea mobilei, rețete de mîncăruri și prăjituri etc. au fost urmărite cu mult interes.

Activitatea căminului din Gepiu este bogată și variată, constituind un prețios ajutor în munca și viața țăranelor muncitori din această comună.

FLORIAN BANC

SĂ CONTRACTĂM CU STATUL CÎT MAI MULT DIN SURPLUSUL DE PRODUSE

Din Cislău ne-a sosit o veste îmbucurătoare. Pînă acum cîteva zile planul de contractări la grîu, porumb și floarea soarelui a fost îndeplinit și chiar depășit. La grîu, de pildă, planul a fost îndeplinit în procent de peste 119 la sută, la porumb 101,7 la sută, iar la floarea soarelui aproape 200 la sută. Membrii unităților socialist-cooperatiste și țărani muncitori cu gospodării individuale au dat dovadă de spirit practic, gospodăresc. Ei au tras învățăminte din avantajele ce le-a oferit în ultimii ani vizuarea către stat a surplusului de produse agricole prin sistemul de contractări, și iată-i anul acesta sporindu-și mult cantitățile contractate.

În aceste zile, o dată cu lucrările agricole de primăvară, acțiunea de contractare se desfășoară cu intensitate în întreaga țară. E de ajuns să amintim că anul acesta, pînă la sfîrșitul lui februarie s-au contractat cu statul mai mult cu 445 de mii de tone grîu, porumb și floarea soarelui, față de aceeași perioadă a anului trecut. Pînă la data amintită, în frunte se aflau regiunile Constanța, Timișoara și Cluj. Situația însă se schimbă de la zi la zi. În raionul Cujmir-Craiova bunăoară, se desfășoară acum o susținută muncă politică de masă în vederea sporirii cantităților contractate. Numai în comuna Vinători, cu grîul, porumbul și floarea soarelui contractate pînă în ultimele zile s-ar putea încărcă două trenuri a câte 47 vagoane fiecare. Merită toată lauda membrilor gospodăriei colective „Drapelul Roșu” din Salonta, care au încheiat contracte cu statul pentru tot surplusul lor de cereale. Valoarea cerealelor contractate de ei întrec un milion și jumătate de lei.

Rezultate frumoase s-au obținut și în contractarea legumelor și zarzavaturilor. Despre veniturile realizate din contractarea acestor produse pot fi întrebați colectivitățile din Șivița, regiunea Galați. Dacă anul trecut au contractat cu statul 252 tone

de legume, anul acesta au contractat nu mai puțin de 659 tone, ceea ce înseamnă aproape de trei ori mai mult.

Constituirea fondului centralizat al statului la produse agricole are o mare însemnătate în ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii și în această acțiune un rol însemnat îl are munca politică și culturală de masă. O atenție deosebită trebuie acordată popularizării prin toate formele și mai ales prin conferințe la căminele culturale și prin munca de lămurire de la om la om în rândurile întovărășirilor și țărănilor muncitori cu gospodării individuale care pot și trebuie să contribuie pe măsura posibilităților lor la alcătuirea fondului centralizat.

Cu totul nesatisfăcătoare este munca de lămurire ce se desfășoară în raionul Buzău, unde pînă la 18 martie planul de contractări în sectorul individual nu se realizase decît în proporție de 7,2 la sută la grîu, 7,4 la sută la porumb, iar la floarea soarelui abia 3,5 la sută. Ce au de spus comitetele executive ale sfaturilor populare și activiștii culturali din acest raion despre sprijinul ce-l dau organelor cooperatiste de consum? În comuna Sîntimbru, raionul Alba, comitetul executiv al statului popular nici nu s-a gîndit măcar să analizeze modul cum se desfășoară munca pentru contractări și nu-i de mirare de vreme ce însuși președintele statului, tov. Viorel Sălăjan, n-a discutat cu nici unul din membrii întovărășirilor agricole din comună despre contractări.

timpul nu așteaptă. Timpul prielnic pentru muncile agricole face ca majoritatea oamenilor să fie acolo unde se hotărăște soarta recoltei. Or, se știe că încheierea contractelor constituie un îmbold în lupta pentru sporirea recoltei la hectar. Iată ce trebuie să știe în momentul de față fiecare deputat sătesc, fiecare activist de pe frontul muncii culturale.

Pe tarlalele gospodăriei colective „Unirea” din Stoenești, regiunea Craiova, comunistul Ristică Roșu însămînțează zilnic 15—16 hectare.

Timpul favorabil a făcut ca grîul să crească rapid. Ion C. Lixente, Victor Fîlea și Sava D. Petra din comuna Gostavău, regiunea Craiova, măsoară cu satisfacție firul plantei.

PĂMÎNTUL să rodească CÎT MAI MULT

Șerban Vilhelm are muncă de răsfrundere. Dacă-l întrebi, îți o spune. Dacă nu, vorbește mai bucuros despre pămînt, cît se poate scoate de pe cutare sau cutare țară și nu uită să amintească de fruntășime: „că doar omul sfințește locul”. Și frunțași sînt destui în gospodăria colectivă din satul Cuci.

Cînd i s-a încredințat conducerea unei brigăzi de cîmp, asta s-a întimplat acum șase ani, nu și amintește să fi putut lega vreo cîteva vorbe mai ca lumea. Îl copleșise răspunderea. N-a izbutit să-și ia angajamente, cu vate că o clipă l-a strălucit gîndul că așa se cuvîne. S-a trezit îngăimînd: „D-apoi, om face cum îi mai bine”. Oamenii au bătut din palme ca și cînd ar fi lînut cine știe ce cuvîntare, iar el s-a simțit cam rușinat că nu le-a putut spune decît vreo șapte cuvînte: „Ș-apoi, ce era să le spună? Că doar cît era celed (slugă) pe moșia lui Cristofor nu l-a cerut nimeni părerea. Groful și fișpanii nu te puneau

să vorbești, ci să tragi ca vita”. Așa a fost învățat Șerban și alte sute și mii ca el, să tacă dacă nu voia să ajungă acasă cu urme de bici pe spate.

De șase ani Șerban Vilhelm este șef de brigadă. Conduce cinci echipe cu aproape 90 de brațe de muncă. Cînd îți vorbește de producție are grijă să vorbească întîi de pămînt, „că-i fătos și el cu recoltele ce le-a dat”. Pe unele parcele s-au scos și cîte 5.400 kg. porumb boabe la hectar. Cartofii au dat pînă la 30.000 kg., iar de pe aproape 19 hectare de sfeclă de zahăr s-au scos peste 100 vagoane. Și dacă porumbul n-ar fi fost bătut de grindină, pe vreo 25 la sută din suprafața de 36 hectare, producția medie de porumb pe gospodărie ar fi ajuns la peste 7.000 kg. știuleți la hectar. Hibridul „Wanning” dă producții bune dacă pămîntul e lucrat ca lumea.

Aici începe o scurtă poveste

despre cîteva culturi prașitoare de bază ale gospodăriei.

„Solul nostru este în majoritatea lui nisipo-argilos, iar restul nisipo-lutos, precizează Șerban, cu siguranța unui agronom. Baza unei producții bune de porumb este arătura adîncă de toamnă. I-am dat atunci o grămadă de gunoi de grajd. A-proape 70 de tone la hectar. Primăvara am dat cu discutoarul, apoi cu grapa. Ne-am obișnuit să punem porumbul cu marculatorul în cuiburi 80/80 centimetri. Asta ne îngăduie să-l prășim în lung și-n lat. În afară de îngrășămintele naturale am mai dat cîte 300 kg. superfosfat la hectar. Lăsăm în cuib cîte două fire. Asta înseamnă că la 10.000 metri pătrați avem cam 15.000 de cuiburi cu cîte două fire, cu unul sau doi știuleți. Faceți socoteala: peste 30.000 de fire îngrijite astfel ca să dea cam 45—50.000 știuleți zdraveni. Și-s zdraveni, pentru că distanța de 80/80 cm. ne permite să-l prășim chiar cînd dă în spic. Vara trecută, la cea de a patra prașilă, abia se mai vedeau caii din lan”.

În aceste zile, la gospodăria colectivă „Gheorghe Doja” din Cuci, raionul Luduș, se lucrează la pregătirea terenului pentru semănat. 157 hectare vor fi semănați cu porumb boabe, sfeclă de zahăr, cartofi și porumb siloz. 18 hectare cu porumb pentru boabe vor fi irigate. La porumbul irigat pot fi lăsate chiar și trei fire la cuib, ceea ce înseamnă că se poate obține peste 10.000 kg. porumb boabe la hectar. Experiența anilor trecuți și recomandările științei i-au învățat pe colectivități din Cuci că, chiar în condițiile unei suprafețe restrinse de pămînt, printr-o chibzuită folosire a lui, prin cultivarea acelor culturi care dau în partea locului recolte bune și mai ales prin respectarea regulilor agrotehnice, poți obține rezultate foarte bune. „Să facem ca pămîntul să rodească cît mai mult, asta-i”.

Șerban Vilhelm, „celed”-ul de altădată, azi brigadier, vorbește de „cultură intensivă” ca factor principal în dezvoltarea întregului avut obștesc. Este o dovadă a formării omului nou, a creșterii nivelului său profesional și a conștiinței sale socialiste.

Era pe-nscrute. În fața statului popular din Bentu, cîțiva țărani discutau cu aprindere despre acțiunea care a început în comuna lor pentru desecarea unor terenuri mlăștinoase.

— Dacă o să punem umărul cu toții, vom mîntui repede treaba — spuse un țăran mic de statură și cumpătat la vorbă. — Ce, cîteva zeci de hectare sînt de ici, de colea? Doar facem pentru gospodăria noastră colectivă, pentru noi, nu pentru altcineva — încheie el.

Alexandru Efirin, directorul căminului, care fusese de față la această discuție își dădu deîndată seama că și activitatea culturală trebuie să sprijine acțiunea de redare de noi terenuri agriculturii.

Ce-o fi plîmuit în clipa aceea directorul căminului, e greu de spus. Fapt este că numai la cîteva zile, la căminul cultural, numeroși țărani au ascultat conferința: „Combaterea eroziunilor și desecarea terenurilor mlăștinoase”, ținută de tehnicianul agro-

În actualitate

nom Gh. Șerban. Cu acest prilej, sătenii din Bentu au aflat că și-n alte comune din raionul Buzău, mii și mii de țărani muncitori execută, prin muncă voluntară, lucrări pentru desecarea unor întinse terenuri mlăștinoase. Conferința s-a soldat cu angajamente concrete lua-

te de zeci și zeci de localnici de a participa prin muncă voluntară la desecarea bălților din împrejurimile Bentului.

La punctele de convorbiri, căminul cultural, sub îndrumarea organizației de partid, a organizat discuții pe această temă. Parte din aceste discuții au fost oglindite și prin cîteva articole ce-au apărut la gaza de perete.

Brigada artistică de agitație pregătește o surpriză. În programul nou pe care a început să-l redacteze, brigada a rezervat un loc pentru cei care vor face cele mai multe ore de muncă voluntară și, bineînțeles, și pentru cei ce se vor număra printre co-dași.

Zilele frumoase de primăvară au poposit și pe meleagurile comunei Băbiciu, regiunea Craiova. Mieii în curînd vor gusta colțul firav al ierbii.

Insămînțarea sîmței de zahăr pe terenurile gospodăriei agricole colective din comuna Stoenești, regiunea Craiova.

MILIONARIII DIN SĂCELE

Cu zece ani în urmă, la Săcele, raionul Istria, 90 de familii de țărani muncitori și-au unit laolaltă cele 820 hectare pământ arabil, formînd gospodăria colectivă „7 Noiembrie”. Cîteva animale slăbuțe, despre care astăzi le este și jenă să pomenescă, cîteva căruțe, pluguri și grape, care de cînd mai vechi, aceasta era pe scurt toată bruma de avere pe care o aveau colectivității cînd au pornit la drum. Cu voință fermă, cu hărnicie, colectivității trebuiau să demonstreze de partea cui stă dreptatea, să arate tuor celor ce au rămas pe dinafară, că unde-s mulți puterea crește.

Și întrecerea a început. Era o luptă între ceea ce este nou și ceea ce este învechit, din care avea să se afirme superioritatea muncii în colectivă.

Prima victorie obținută a fost sporirea producției la hectar. În 1957 producția de cereale la hectar a fost de două ori mai mare față de recolta ce se obținea de regulă în partea locului în trecut. Țăranii muncitori din comună și-au dat atunci seama ce va să zică munca laolaltă cu mijloace mecanizate și rezultatul a fost intrarea tuturor în marea familie a colectivităților.

Astăzi, după zece ani, gospodăria agricolă colectivă „7 Noiembrie”, se numără printre gospodăriile milionare.

Nu de mult colectivității au dezbătut în adunarea generală planul de producție pe anul 1960. Primul gînd și prima propunere a fost mărirea fondului de bază, astfel ca să atingă 3.500.000 lei. A urmat venitul bănesc. El va trebui să ajungă la cel puțin 3.800.000 lei.

Ce și cum vor face colectivității din Săcele pentru realizarea acestor rezultate? Pentru asigurarea unei recolte sporite la hectar, colectivității continuă să se preocupe de asigurarea îngrășămintelor naturale. Numai brigada complexă nr. 1, condusă de brigadierul Ene Gheorghe, a transportat și încorporat în sol aproape 2.000 tone de gunoi. Brigadierul Ene Gheorghe s-a

angajat în adunarea generală ca împreună cu brigada sa să depășească producția la hectar față de plan cu 200 kg. la grâu, cu 500 kg. la porumb, cu 5.000 kg. la sfeclă de zahăr și cu 200 kg. la floarea-soarelui, pentru fiecare hectar.

Roman Vilcan, responsabilul sectorului zootehnic, împreună cu colectivității fruntași din acest sector, Nicolae Bornac, Dumitru Neagu, Ecaterina Ene și Aurica Bilcă, se mîndresc, și pe drept cuvînt, cu sectorul zootehnic. Acum zece ani, sectorul zootehnic se mărginea la 70 de oi, o vacă, patru porci, trei găini și un cocoș. Urmînd îndemnul Consfătuirii de la Costanța colectivității au cumpărat mai multe vaci de lapte, ajungînd în 1959 la 85, numărul porcilor a crescut la peste 530, al păsărilor la aproape 3.600.

Poate fi mărit sectorul zootehnic? Poate. Propunerile au venit una după alta. Pentru anul 1960 ferma de vaci să ajungă la 125 capete, iar numărul porcilor să ajungă la 3.900, iar la păsări 500 bucăți la fiecare 100 hectare cerealiere. Încă din toamna anului trecut brigadierul Roman Vilcan, împreună cu președintele gospodăriei agricole din Blejdea, ing. Ion Perişanaru și colectivului fruntaș Samara Nicolae s-au ocupat de selecționarea oilor, hotărînd să treacă la obținerea oilor merinos și spancă. La bovine, de asemenea, se dă o mare importanță, în special creșterii vițelilor și junărilor. Pentru creșterea numărului animalelor s-a acordat o mare importanță în silozărilor. Dacă în 1959 au fost insilozate 3.000 tone porumb, și producția de lapte pe cap de vacă furajată a crescut la 1.800 kg., pentru 1960, colectivității s-au angajat să dea viață Hotărîrilor Plenarei din 3-5 decembrie 1959, să semene cu porumb și/oz 180 hectare și să insilozeze 5.000 tone porumb în lapte-țeară, iar producția de lapte să sporească la 2.000 litri pe cap de vacă furajată.

M. STANCU

Însătușul lui IANCU JIANU

E mult de-atunci. Mai bine de cinci pătrare de veac. Tremura carnea pe ciocoiș Caracalului. Nu se mai încumeta unul să plece la drum ca să-și vadă moșiile. Nici în conacele lor ferecate nu se simțeau în deplină siguranță. Faptul că Iancu Jianu se afla pe undeva, prin împrejurimi, cu haiducii săi, îi băga în speție. Iancu Jianu! Nume rostit cu groază de către boieri, dar cu dragoste și nădejde de către clăcași. Aceștia din urmă cunoșteau multe ascunzătoare ale lui Iancu Jianu, dar nu suflau o vorbă. Nu l-ar fi vindut poterelor de arnăuți, nici pentru zece pungi cu galbeni.

Iancu Jianu a trăit un timp pe la Corlătești. Se ascundea în pădurea Moș Dreanu. Cu căpitanii săi ținea sfat lângă satul Bondrea, sub trei stejari bătrîni care se văd acolo și astăzi. Roibul si-l adăpa în apa Teslului ce udă plaiurile Corlăteștilor, față de ce oamenii din partea locului se mîndresc a spune că satul Corlătești este satul lui Iancu Jianu. La muzeul din Caracal există un tablou al lui Iancu Jianu și al căpitanilor săi Udrea și Mereanu, buni prieteni cu Tudor Vladimirescu. Tabloul a fost găsit tot la Corlătești.

Iancu Jianu a căzut, în cele din urmă, răpus de ciocoime. În Corlătești au prins cheaș și au înrobît treptat întreg satul două mari familii de boieri: Brincovenii și Oteteleșenii.

Președintele

Spre apusul huzurului lor Oteteleșenii aveau un zbir de administrator. Mihai Sergiad îl chema. Pentru el o băncuță prețuia mai mult decît sănătatea și viața unui palmaș. Pe la două noaptea, Sergiad ieșea călare la cîmp. Palmașului căruia la ora aceea nu se afla în capul locului, nu-i mai dădea de lucru. Celor care pescuiau o mină de baboiași în apa Teslului, Sergiad le pretindea să-i cosească două pogoane. Din prinzul pe care Sergiad îl dădea oamenilor, n-ar fi mincat nici un ciine. Uneori, Sergiad plătea muncile numai pe jumătate.

Oamenii au început să-l înfrunte. Primul care i s-a împotrivit a fost Miron Cioroianu. L-a obligat pe zbir să plătească cum trebuie. Apoi, n-a mai venit la lucru. Sergiad l-a trimis pe șeful postului de jandarmi să-l sperie, să-l amenințe. N-a făcut nimic nici jandarmul.

Acum, fostul conac al Oteteleșenilor găzduiește sediul gospodăriei colective „1 Mai”. Stăpîni ai moșiilor de odinioară sînt colectivității. Președinte l-au ales pe comunistul Miron Cioroianu.

Școala muncii în comun a săurit din Miron, vechiul gospodar, un organizator de prima mîna. Colectiva pe care o conduce este milionară. La propunerea președintelui, a fost înzestrată cu puternice mijloace mecanizate: două motopompe, de 4 și 6 foli, care asigură irigarea a 50 de

hectare de grădina legumicolă, unele mari tractate și un selector de ultimul tip.

Visul președintelui, oricît ar părea el de îndrăzneț, era irigarea întregii suprafețe arabile a gospodăriei colective. Nemărturisit o vreme, visul acesta a devenit acum un plan perfect realizabil. Au dovedit-o calculele făcute la fața locului de către inginerul Filip Cioroianu, directorului Institutului de proiectări agricole din Craiova. Inginerul Filip, specialist în domeniul îmbunătățirilor funciare, este feciorul președintelui Miron. La rugămintea tatălui său, el a întocmit proiectul construirii unui sistem de baraje pe Valea Zambilei. Prin zăgăzuirea Teslului, va lua naștere un eleșteu adînc de cîteva metri ce va da bogate producții de pește și va înlesni irigarea a nu mai puțin de 700 hectare. Colectivității au hotărît cu un entuziasm ușor de înțeles să facă lucrarea prin muncă voluntară și s-o termine în 1961.

Înstructorul raional U.T.M.

Ars de vînt și soare, a venit de la Caracal, cu bicicleta, să-și vadă „ortacii”. Așa le spune instructorul Ion Titu colectivității utemiști din Corlătești.

Utemiștii din Corlătești, vrednici ortaci, l-au întîmpinat cu rezultate concrete. Sectorul zootehnic al gospodăriei colective fusese preluat de utemiști și anume de către cei care în școală se dovediseră buni la învățătură și în privința cărora nu încăpea nici o îndoială că vor asigura septelului o înțelegere rațională. Munca voluntară pe loturile de 16 hectare ale tineretului, cultivate cu porumb, sfeclă de zahăr și floarea soarelui, adusesse gospodăriei colective o economie de 140.000 lei. Brigada artistică de așazăție a căminului cultural prețuia un nou program inspirat din viața satului. Profesorul utemist Misu Ilin cerceta, cu ajutorul bătrînilor din sat, frumusețile unor jocuri vechi și aproape uitate, ca „Joiara”, „Balta”, „Cazacul” și „Ursul-haiducesc”, cunoscute numai în Corlătești. Îmbogățindu-și repertoriul cu aceste jocuri de o neasemuită vioiciune, echipa de dansuri va face cunoscute vechi comori ale folclorului din satul lui Iancu Jianu.

Instructorul raional de U.T.M. își notă toate aceste și multe altele în carnet, organizează cîteva consfătuiri și-i vizită pe „ortaci” la locul lor de muncă. Ion Titu își făcu „rondul” în două, trei zile cu seriozitatea și simțul de răspundere pe care i le cunoștea oricine. Nimeni nu știa însă un lucru: că instructorul Ion Titu se afla în concediu de odihnă și că ceea ce îl minase la Corlătești nu fusese decît dragostea lui pentru seriozitatea și simțul de răspundere cu care se muncește în satul lui Iancu Jianu.

NICOLAE CULCEA

În timp ce părinții muncesc în colectivă. În fotografie

SEAF

Cufundat în beznă, cîrțiu, satul a primit o lumină nouă. Lumina de caselo sesc treptat. Doar școlii rîmîș luminate și țîrziu, desenînd în noaptea smoală ciudate umbre.

Intr-o clasă sînt adunat 20 de fetișcane vioaie și atîți flăcăi. Sub conducerea Teodor Pop, directorul școlii, repetă de zor cîntecul și melodiile lor cînd din ternice, cînd duloase, răzbat pînă în uliță, stîrțit de ciine. Din cînd vin oamenii să împrumu în seara aceea de marti Suci a luat romanul „E Grigore Stanciu”, Poezii minesci, iar Andrei Dal volum de Balzac. Cu an în urmă chintăoamii ceau la popă sau la notă serie jabele. Și în loc de nătură, pumeau degetul. Îl citesc pe Balzac.

Să intrăm în altă sală — Zsuzsi nici l. i r. 15 lei primești. la muncă — zise Madaraș.

NEMEȘ

A venit în vacanță (pictură)

L
ma
o li
nă
ma
un
zec

vor
pă
vecl
de
iar
oi t
cînd
Pe
rea
pute
istor
înch
cînd
tului
desp
aflo
cici
pini,
180
mili
lii c
na,
zote
asen
au c
izbin
Cr
In n
la ai
că d
cepu

DE TOATE PENTRU TOTI

REALIZĂRI ALE ȘTIINȚEI SOVIETICE

Isotopii radioactivi în agricultură

Oamenii de știință sovietici au reușit să obțină soiuri noi de diferite plante agricole expunând semințele la acțiunea izotopilor radioactivi. Prin acest procedeu s-au obținut soiuri valoroase de cartofi care sînt mai rezistenți la dăunători, cresc mai repede și dau o producție de 1,5 ori mai mare. De asemenea, sînt în curs de experimentare noi soiuri de grâu, rezistente la cadere, cu un conținut sporit de proteine obținute, de asemenea, cu ajutorul izotopilor.

Oamenii de știință au stabilit că folosirea izotopilor radioactivi contribuie la îmbunătățirea considerabilă a soiurilor existente. Chiar printr-o simplă iradiere a semințelor s-a grăbit creșterea și coacerea verzei, rapiței, a ridichii de lună și a flozii soarelui.

Legume care nu cresc în pămînt

S-a dovedit că pentru a se dezvolta, legumele nu au nevoie absolută de pămînt. Acesta poate fi înlocuit cu soluții nutritive care se administrează plantelor în mod automat, de cîteva ori pe zi, spălîndu-le rădăcinile. Acest sistem se aplică și la serele rafinării de petrol din Moscova. Aici există un colț unde rasadurile de roșii, castraveți etc. sînt fixate pe steluțe sferice, rădăcinile neavînd nici un sprijin, atîrnînd libere în aer. În acest fel legumele se dezvoltă mai bine și mai repede, producția lor fiind cu 15—30 la sută mai mare decît

a celor ce cresc în sol. În același timp, acest sistem reduce cheltuielile de muncă și prețul de cost al producției de legume.

Serele viitorului

sînt subiectul unei consfătuiri care a avut loc recent la Moscova și la care au participat oameni de știință, practicieni și specialiști în agricultură. Ei au discutat despre dezvoltarea legumiculturii în următorii 15—20 de ani. O preocupare specială a fost producerea legumelor în tot timpul anului. Participanții la consfătuire au arătat că legumicultura în sere și răsadnițe va fi transformată cu desăvîrșire pînă la 1975. Serele și răsadnițele vor fi încălzite cu căldura reziduală ieftină a întreprinderilor industriale, a termocentralelor, cu apele calde ale izvoarelor subterane, cu gaze. Ele vor fi clădite din construcții ușoare de beton și acoperite cu pelicule sintetice.

În prezent există deja aparate pentru reglarea automată a temperaturii, umidității aerului și a altor condiții din sere. Aceste aparate au fost experimentate în producție și a început producerea lor în serie.

Făină din ace de conifere — o hrană excelentă pentru animale

În practica agricolă, acele de conifere sînt folosite ca hrană vitaminoasă pentru animale, dar sub formă brută vitele nu le mănîncă cu poftă. Cercetătorii Institutului pentru problemele silviculturii au hotărît să prepare o lăină specială din acele de conifere. În acest scop la gospodăria silvică de stat din Kuldig s-a construit o fabrică specială. Chiar de la primele experiențe, rezultatul a fost o creștere simțitoare a greutateii vii a animalelor, creșterea productivității și reducerea mortalității tineretului.

Astfel, adăugîndu-se 3 kg. făină de ace de conifer la 100 kg. furaje la vaci și porci, se realizează o creștere în greutate de cel puțin 5 la sută.

Făina de ace de conifere poate fi păstrată timp de 6—12 luni, fără să-și piardă însușirile ei prețioase. Trebuie însă să fie păstrată într-un ambalaj de culoare închisă sau într-o încăpere uscată, întunecoasă, deoarece lumina solară descompune carotina pe care o conține.

Albii de canal căptușite cu masă plastică

Infiltrația apei în canalele de irigație produce pierderi de o treime pînă la 50 la sută din

apa intrată în aceste canale. Pentru a combata această infiltrație, în U.R.S.S. s-a elaborat o soluție specială: albii canalelor vor fi căptușite cu o peliculă de masă plastică, ieftină, rezistentă, durabilă și impermeabilă. În viitor construirea canalelor căptușite cu masă plastică va permite economisirea unei cantități însemnate de apă pentru irigații.

O tehnologie nouă în producția agricolă

Noutatea anului 1960 în agricultura R. S. S. Bielorusie, este aplicarea unei noi tehnologii în producția agricolă. Această tehnologie constă în organizarea muncii pe bandă rulantă în toate ramurile economiei agricole, cu ajutorul mașinilor celor mai potrivite cu condițiile regiunii.

Organizarea muncii pe bandă rulantă va avea ca efect o însemnată reducere a cheltuielilor de muncă. Astfel, pentru un chintal de cereale se vor cheltui 1,5 ore/an, pentru un chintal de lapte și carne 3-5 ore/an.

În prezent la fiecare 1000 hectare de pămînt, colhozurile și sovhozurile din R.S.S. Bielorusă au cîte 11 tractoare, 2 combine și 5 semănători. În cursul septembrie numărul acestora se va dubla, permițînd aplicarea pe scară largă a noii tehnologii. Aceasta va însemna transformarea producției agricole într-o varietate a muncii industriale.

Energia electrică în viticultură

Viticulturnul gruzin Iraklie Tereteli a elaborat o metodă de cultivare a butașilor de viță de vie cu ajutorul energiei electrice, care a fost aplicată în producție, obținîndu-se rezultate bune.

Tereteli a propus ca portaltoiul să fie ținut timp de 5—8 secunde într-un cîmp electric de înaltă tensiune — 5000 volți — iar apoi să se efectueze altoirea. Stimulat astfel portaltoiul participă activ la dezvoltarea plantei, accelerînd în același timp rodirea.

Soarele și... capronul

Folosind energia razelor solare, oamenii de știință din Armenia Sovietică au reușit să obțină materia primă necesară producerii fibrei de capron. În acest scop a fost realizată o instalație solară specială — o oglindă plană care se rotește după soare captînd razele și îndreptîndu-le spre un alt aparat care amplifică energia solară și

Un original aparat pentru fotografierea evoluției sateliților artificiali realizat de Maris Abele, student al Facultății de Fizico-Matematici a Universității „P. Stucika” din Republica Socialistă Sovietică Letonă.

o trimite spre un reactor chimic unde are loc sinteza materiei prime pentru obținerea fibrei de carron.

Un singur muncitor îngrășă 4000 de porci

În Letonia, a căpătat o largă răspîndire un sistem nou de îngrășare a porcilor, propus de Anton Bartulis, muncitor în sovhozul Kateriki, Erou al Muncii Socialiste. Prin mecanizarea completă a lucrărilor la ferme (hrănirea, transportul furajelor, curățirea adapostului se fac automat) se obțin economii de zeci de milioane de ruble.

Anul trecut, folosind acest sistem, el a îngrășat singur peste 2000 de porci, iar în acest an a hotărît să dubleze numărul porcilor îngrășați de el. Urmînd exemplul lui Bartulis numeroși colhoznici și muncitori s-au angajat să îngrășe în acest an cîte 2—3000 de porci.

De 100 de ori mai ușor ca apa

Savanții și tehnicienii sovietici au pus la punct folosirea unei mase plastice spongioase, a cărei greutate specifică este de 100 de ori mai mică decît a apei. O casuță construită din acest material poate foarte bine să fie folosită ca locuință plutitoare. Materialul a fost obținut prin combinarea unei mase plastice în curs de solidificare cu un gaz.

Noua antenă de televiziune din Moscova

În anii septenaliului vor fi construite în U.R.S.S. 100 de noi centre și stații de televizi-

une. Una dintre ele este și noua stație de televiziune ce se construiește în partea de Sud-Vest a Moscovei. Aceasta va permite telespectatorilor să recepționeze la alegere cele 3 emisiuni de televiziune dintre care una va fi în culori.

Noua stație de televiziune este prevăzută cu cea mai înaltă antenă din lume, înălțimea turnului și a antenei montate pe acest turn fiind de peste 500 m. La înălțimea de 400—416 m. se prevede amenajarea de platforme pe care se vor putea plimba deodată 1000 de vizitatori. De la această înălțime se poate cuprinde cu vederea minunata panoramă a Moscovei și a împrejurimilor.

Călătoria cu cele patru ascensoare rapide va dura doar 80 de secunde. La 400 m. înălțime va fi instalat un restaurant confortabil, amenajat pentru vizitatori.

Turnul de televiziune din Moscova constituie o îndrăzneță lucrare arhitectonică.

ȘTIAȚI CĂ...

...cea mai mare hidrocentrală din lume în funcțiune este hidrocentrala „Kuibișev” de pe Volga care produce 2.100.000 Kw ?

...cea mai lungă cale ferată din lume este marele drum siberian între Celeabinsk și Vladivostoc ? Lungimea : 7.416 km.

...cel mai lung baraj din lume este cel al hidrocentralei de la Gorki, de pe Volga, a cărui lungime este de 15,2 km ?

...cel mai confortabil metrou este Metroul din Moscova ? Prima lui linie a intrat în construcție în anul 1935.

...cea mai mare clădire universitară este Universitatea Lomonosov din Moscova ? Clădirea are un volum de 2.750.000 m³ și 4.000 de încăperi.

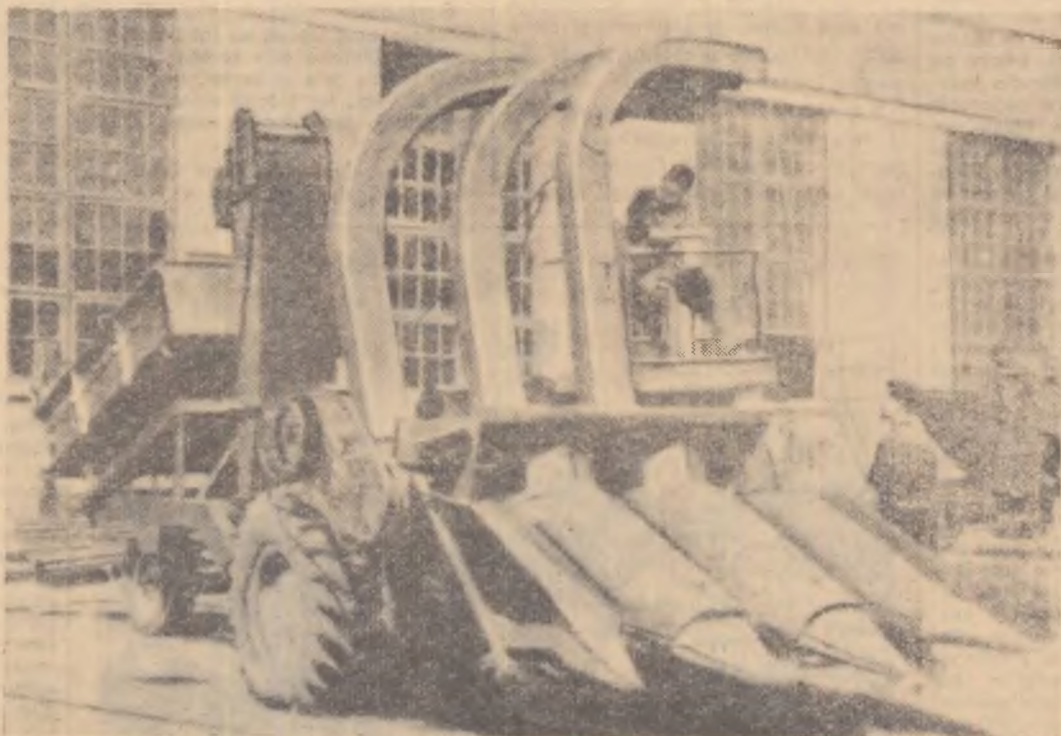
...cel mai mare helioplan de transport este helioplanul MI-6 construit în U.R.S.S. în 1957 ?

...cele mai mari avioane de pasageri din lume sînt avionul reactiv TU-104 și turbopropulsoarele TU-114 și IL-18 construite în U.R.S.S. în 1957 și 1958 ?

...cel mai mare sincrozottron este cel al Institutului de cercetări nucleare de la Dubna (U.R.S.S.), a cărui putere este de 10 miliarde electronvolți ?

...cea mai mare linie de transport de energie electrică este linia Stalingrad-Moscova, pe o lungime de peste 1.000 km, și la o tensiune de 500.000 de volți ?

...prima navă civilă atomică este spargătorul de gheață atomic „V. I. Lenin” lansat în U.R.S.S. în 1957 ?

Noua combină de recoltat porumb „KKOH-3” construită de colectivul uzinei „G. I. Petrovski” din Herson. Ea execută tăierea porumbului, desprinderea știuleților, despănșarea, măruntirea tulpinei pentru siloz și încărcarea separată a știuleților și a tulpinei.

O operație puțin obișnuită

Chirurgul sovietic N. A. Goriunov are la activul său mii de operații. Nu de mult N. A. Goriunov a reușit să extragă din capul tinarului Boris Belsukov un ac de cusut. Cum a ajuns acul în capul tinarului Belsukov, încă nu s-a putut stabili. Fapt este că de ani de zile pe tinar îl chinau cumplit dureri de cap. Pînă la urmă, acul i-a provocat tînrului o congestie cerebrală cronică.

Prin operația făcută, experimentatul chirurg N. A. Goriunov i-a salvat viața pacientului și bineînțeles i-a scapat și de durerile de cap.

Cel mai mare pațat de poștă din Europa

La Moscova a și început construirea unui palat al Poștelor, care va fi cel mai mare de acest fel din întreaga Europa. Palatul va avea un volum de 253.000 metri cubi, iar pe acoperiș se va amenaja un teren de aterizat pentru elicoptere. În 24 de ore, în această clădire se vor putea manipula aproape 150.000 colete, două milioane de ziare și peste un milion de scrisori.

Microbiologia

Microbiologia joacă un rol din ce în ce mai important. În U.R.S.S. există o societate de microbiologie din care fac parte 1000 de oameni de știință din U.R.S.S. Circa 80 de institute și laboratoare și cîteva zeci de catedre universitare se ocupă cu studiul structurii și variabilității microorganismelor.

Microbiologia permite depistarea pămînturilor bogate în humus ce conțin azot, cu ajutorul microbilor. S-a calculat că rezervele de azot astfel obținute pot sluji la fertilizarea solului pentru 250-300 de ani.

VIZITA LUI N.S. HRUȘCIOV IN FRANȚA

(Urmare din pag. 1-a)

roșu flutură alături de drapelul francez pe fațada primăriei noastre".

În discurs se spune în continuare: „Astăzi doresc să salut în persoana dv. pe unul din adversarii cei mai activi ai războiului rece, război care costă foarte scump întreaga omenire și care nu aduce nici un avantaj nimănui... „În să salut activitatea dv. eliberată de formule oficiale și mohorâte, într-un domeniu delicat poate, dar cu toate acestea eficiente”.

În încheierea discursului său, cononicul Kir s-a referit la înfrățirea dintre orașele Dijon și Stalingrad. El a spus: „Aceasta este o dovadă a ceea ce dorim noi, adică înțelegerea cu poporul vostru care în multe împrejurări din trecut a dovedit Franței stima și simpatia sa și de aceea, orașul Dijon vă exprimă astăzi cele mai bune urări ca să puteți continua încă multă vreme activitatea dv. împotriva războiului rece”.

În răspunsul său, N. S. Hrușciov a spus: „Preotul Kir nu este aici. Sufletește însă este cu noi, sufletește este cu mine. Îl îmbrățișez și-l felicit pentru eforturile pe care le depune în lupta pentru pace, în lupta pentru măreția Franței”.

Din Dijon, pe bordul avionului „Caravelle”, N. S. Hrușciov și persoanele care-l însoțesc au plecat la Metz, apoi la Verdun. După vizitarea cimpului de bătălie de la Verdun, N. S. Hrușciov a sosit la Reims unde a vizitat celebra catedrală. Ziua de 29 martie s-a încheiat în orașul Lille, unde seara, s-a dat un dineu oficial.

N. S. Hrușciov se va întoarce la Paris în ziua de 31 martie. În seara aceleiași zile va pleca spre castelul Rambouillet, unde la 1 și 2 aprilie vor avea loc tratativele cu generalul De Gaulle.

Firește și pînă la această dată, în cursul vizitei au mai avut loc tratative între cei doi oameni de stat. Rezultatul lor va fi consemnat însă în comunicatul special care se va da publicității după terminarea discuțiilor. Referitor la aceste convorbiri, Agenția Associated Press relatează următoarele: „Tot așa după cum s-au petrecut lucrurile cu întrevăderea de joi dimineața, nu se știe ce s-a discutat în întrevăderea de vineri dimineața dintre Hrușciov și De Gaulle. Dar atmosfera convorbirii a fost prielnică, judecînd după atitudinea amîndorura la terminarea întrevăderii...”

Ceea ce îndreptățește speranțele că martie va fi reușit...!

La Pau, lui N. S. Hrușciov i s-au oferit în dar, potrivit unei tradiții locale, știuleți aurii de porumb.

— Știam că o să vă placă, spune primarul.

— Da, ca vechi specialist în domeniul porumbului, pot să apreciez reacțiile dv., răspunde zîmbind șeful guvernului sovietic.

(Telefoto: AGERPRES)

Citeva aspecte

● Primii care au rupt cordonul de ordine de-a lungul drumului lui N. S. Hrușciov din Bordeaux au fost copiii, relatează agenția Reuter. Pe cînd Nikita Hrușciov se îndrepta spre cortegiul de automobile, o fetiță de 11 ani, venită din Périgueux a reușit să ajungă în apropierea sa. Zîmbind Nikita Hrușciov a îmbrățișat-o și i-a spus în limba franceză: „La revedere, rămii cu bine”.

● Strănepoata lui Victor Hugo, i-a trimis în dar lui Hrușciov o ladă cu 12 sticle de Cassieres, noînd pe cartea de vizită: „Un omagiu pentru Hrușciov, pentru a aprecia vinurile noastre regionale”.

● M. Debré, primul ministru al Franței, în cuvîntarea sa de la recepția din palatul Matignon a declarat: „În Franța toată lumea știe că după această vizită și după această întîlnire situația nu trebuie să mai rămînă așa cum a fost înainte.”

Poporul francez nutrește față de poporul rus o sinceră stimă și prietenie, care nu cer decît să fie dezvoltate și revelate. Atunci cînd vorbesc despre poporul rus mă gîndesc și la toate celelalte popoare ale Uniunii Sovietice”.

● Din relatările agenției United Press Internațional:

Mulțimea — aproape 1000 de persoane, printre care indesebi gospodine care staționau de aproape o oră în ploaie — a primit-o pe d-na Hrușciova, care a vizitat liceul Claude Monet cu strigăte de „Ura” și „Trăiască Nina”. D-na Hrușciova le-a zîmbit și a schițat un salut cu mîna. Femeile din mulțime au agitat mici drapele tricolore și roșii. La ieșire, o femeie a întins copilul său către d-na Hrușciova pentru a-i înmîna flori și a declarat: „Sintem tovarășe”. D-na Hrușciova a îmbrățișat copilul.

Poporul țării ungar va sărbători la 4 aprilie aniversarea a 15 ani de la eliberarea sa de sub jugul fascist.

Cei 15 ani care au trecut de la eliberare au fost pentru poporul ungar ani rodnici. Sub conducerea Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, poporul muncitor a obținut succese remarcabile în construirea socialismului. În cadrul planului trienal (1 ianuarie 1958 — decembrie 1960), al cărui obiectiv principal este dezvoltarea gradată a economiei naționale ca și dezvoltarea proporțională a resurselor țării, se acordă o mare importanță dezvoltării industriei, în special industriei grele. Este prevăzută o creștere de 22 la sută a industriei în general (cea grea va crește cu 25 la sută). Agricultură va crește cu 12 la sută. Pentru transformarea socialistă a agriculturii se acordă un credit pe termen lung de un miliard forinți. Trebuie spus că în primii ani ai trienalului prevederile au fost realizate și în multe domenii depășite, ceea ce constituie o garanție a succeselor în cel de-al treilea an — 1960.

Numeroase sînt construcțiile industriale și de locuințe noi, date în folosință după eliberare. Astfel, este de pildă, Combinatul Siderurgic din Sztalinoáros, construit în anii primului cincinal. Acest combinat este înzestrat cu două jurnale cu o capacitate de 700 m.c. fiecare, cuploare Martin și altele. Acum, se construiește aci un mare laminor.

În clișeu: Furnalele Combinatului Siderurgic din orașul Sztalinoáros.

Lucrările Conferinței celor zece state pentru dezarmare

După trecerea celei de a doua săptămîni, lucrările Conferinței celor 10 state pentru dezarmare au depășit stadiul inițial, cel al tatonărilor, trecîndu-se la aprofundarea problemelor dezarmării.

În săptămîna care a trecut s-a discutat mult asupra problemei controlului. Au abordat-o mai ales delegații țărilor occidentale, vîdînd încă o dată tendința de a face din problema controlului o problemă de sine stătătoare, un scop în sine neglijînd de fapt dezarmarea propriu-zisă și măsurile concrete care ar putea duce la rezolvarea înfăptuirii ei.

Poziția țărilor socialiste în ce privește controlul asupra dezarmării este clară, fără echivoc. Ea a fost expusă în nenumărate documente, în declarații ale oamenilor de stat. Într-un interviu acordat de curînd corespondentului revistei „Orizonturi”, N. S. Hrușciov arată: „Am mai avut de nenumărate ori prilejul să menționez în declarațiile mele că controlul asupra dezarmării trebuie înfăptuit în decursul întregului proces al dezarmării. După părerea guvernului sovietic volumul și caracterul controlului în fiecare etapă a dezarmării trebuie să corespundă măsurilor realizate în domeniul dezarmării... Pe măsură ce vor fi realizate progrese în domeniul dezarmării, controlul se va lărgi, formele și metodele sale se vor modifica”.

Delegații din țările socialiste, printre care și conducătorul delegației noastre, tov. E. Mezincescu, au subliniat la Conferință necesitatea de a nu rupe problema controlului din contextul măsurilor pentru dezarmare. Fără a trece la înfăptuirea unor asemenea măsuri cum ar fi: distrugerea necondiționată a stocurilor de armament nuclear și materiale fisionabile, lichidarea bazelor militare străine de pe teritorii străine, retragerea trupelor străine de pe teritoriul statelor, și fără reducerea alocațiilor în scopuri militare, controlul s-ar putea exercita doar asupra înarmărilor, ceea ce nu ar aduce omenirii liniștea, nu ar înlătura pericolul izbucnirii unui război. Un asemenea „control” nu ar fi decît un spionaj camuflat.

Pentru bunul mers al lucrărilor Conferinței prezintă o greutate faptul că adeseori între declarațiile și atitudinea delegațiilor occidentale se manifestă o contradicție supărătoare.

Iată, de pildă, în ședința din 25 martie, Eaton, șeful delegației S.U.A., declarînd că există o serie de puncte de apropiere între poziția țărilor occidentale și cea a țărilor socialiste, a afirmat necesitatea de a face „un pas înainte”, concentrînd lucrările

Conferinței asupra unor măsuri concrete. Totodată însă, prin atitudinea sa ulterioară el a încercat să împiedice efectuarea unui asemenea „pas înainte”. El a propus să se examineze o „mostră” de control asupra unei măsuri de dezarmare, cu alte cuvinte să se examineze „controlul” înainte de a adopta măsurile de dezarmare.

În momentul de față, la Conferința celor zece, s-a conturat necesitatea de a se trece la pregătirea tratatului cu privire la dezarmarea generală și totală. Acest lucru a fost subliniat de către V. Zorin, șeful delegației sovietice în declarația sa din 25 martie. Arătînd că măsurile prezentate de cele cinci state occidentale nu pot asigura dezarmarea generală și totală, V. Zorin a apreciat lucrările de pînă acum ale Conferinței ca fiind de un anumit folos, arătînd totodată și punctele de contact care s-au conturat între poziția țărilor socialiste și a celor occidentale. Acestea sînt: recunoașterea necesității ca dezarmarea generală și totală să înceapă prin reducerea forțelor armate și a armamentelor clasice, recunoașterea însemnătății excepționale a dezarmării nucleare, s-a stabilit ca la elaborarea măsurilor pentru controlul dezarmării să nu fie nici dezarmare fără control, nici control fără dezarmare.

Asemenea puncte de contact îndreptătesc optimismul cu care sînt urmărite în lumea întreagă lucrările Conferinței celor zece.

În ședința din 28 martie, șeful delegației romîne, tov. Eduard Mezincescu a arătat de asemenea necesitatea concentrării eforturilor pentru formularea principiilor unui tratat al dezarmării generale și totale. Tov. Mezincescu a criticat poziția unor delegații occidentali care sînt partizani ai unor măsuri parțiale și izolate, deoarece aceasta ar echivala cu o îndepărtare de la ideea dezarmării generale și totale. Delegatul român a explicat avantajul unui plan de ansamblu. „Este timpul, a spus tov. Mezincescu, să ne concentrăm eforturile pentru a ne formula principiile unui astfel de tratat și, confruntînd pozițiile noastre, să găsim elementele care ne apropie”.

În cadrul Conferinței de presă din după masa aceleiași zile tov. E. Mezincescu a expus în rezumat declarația rostită în Comitet, dînd de asemenea o serie de precizări cu privire la poziția delegației R. P. Romîne față de problemele discutate în cadrul Conferinței

